

KOVÁCS ÁRPÁD

NEMEZIS

A LÁZADÁS HAJNALA

A testem a végtelen űrben lebegett. Az utolsó gondolatom az volt, hogy vége, most meghalok, de megérte, mert a Főprogram is elpusztult. Amit akkor még nem tudtam, hogy miután elvesztettem az eszméletemet, az EXO automatikusan aktivált egy belétáplált intelligens vészprogramot. Ez abból állt, hogy beindította a hibernációs programot, és az amúgy is aktív jeladót a maximálisra állította be. A jeladó hatótávolsága tőlem mérve alig haladta meg a fél fényévet, így csekély volt az esélye, hogy valaha is fogja valaki.

Az EXO fényei felgyúltak és én szép lassú átmenettel felébredtem.

– Hol vagyok? – kérdeztem zihálva, majd kinyitottam a szemem, de csak elmosódott foltokat láttam.

– Az EXO biztonságában – jött a válasz.

– Ki vagy? – kérdeztem.

– Az EXO intelligens vészprogramja – válaszolta géphangon. A vészprogram hallatán ideges lettem, de megnyugodtam, miután közölte velem, hogy Téosz táplálta belé. A vészprogramtól megtudtam mindent, ami az elmúlt években történt velem. Pontosabban az elmúl kilenc év, két ciklus, egy dreis, négy nap, ötvenhárom óra és tizenhat percben, legalább is ennyi idő telt el a mesterséges hibernáció kezdete óta.

Az EXO belső rendszerei már rég érzékelték egy hatalmas test közeledtét. Az letapogatók szerint ismeretlen hajótípussal van dolgunk.

– Ez nem tetszik nekem. Mi van, ha nem épp barátságos szándékúak? Legszívesebben elrejtőznék, de hová? Itt a semmi kelős közepén? – mondtam aggódalmas hangon.

– Ha csak ennyi, megoldom – válaszolta az EXO közömbös hangon, majd egy elektromos kisülésekhez hasonló hangot lehetett hallani.

– Mi volt ez? – kérdeztem.

– Egy energiamezőt generáltam. Elméletileg blokkol minden jelet bentről, viszont a kintről jövőket beengedi, és a fényt a mező körbevezeti, így gyakorlatilag láthatatlanok vagyunk. Téosznak nem volt ideje ezt a találmányát megtesztelni, sőt még megnevezni sem – magyarázta az EXO.

– Te jóságos Dzsenei! Ah... na, mindegy, jobb a semminél. De mondd csak, hogy érted azt, hogy gyakorlatilag? – kérdeztem végül.

– A fényt az energiamező körbevezeti. Tehát egy külső szemlélőnek az EXO láthatatlan, viszont mert nem áthalad, hanem körbevezeti, ezért alig észrevehetően megtorzítja az alakod. Magyarázat kiélegítő? – kérdezte.

– Igen. Szóval nem látnak, de mégis? – kérdeztem vissza.

– Igen, de nyugodj meg, ezt a minimális eltorzulást csak akkor veszik észre, ha tudják, hogy mit keressenek – magyarázta az EXO.

– Ez igazán megnyugtató – mondtam fintorogva, majd a következő pillanatban felfénylett a tér és egy hatalmas test jelent meg a helyén.

A gigantikus, hosszúkás, henger alakú test valamennyire emlékeztetett egy szaleán szuper bázishajóra, de méreteit tekintetbe véve jócskán meghaladta azt. Nagyjából a hajótest közepén egy hatalmas, több száz méter átmérőjű zsilipkapu nyílt fel. Mögötte halványkék atmoszféra visszatartó pajzs derengett. Az energiamező enyhén hullámzott, mint a víz, de így is ki tudtam venni az elmosódott tárgyak alakjait. Főként különböző méretű, kisebb-nagyobb hajók mozogtak, álltak vagy épp egyhelyben lebegtek az óriási belső hangárban.

A hajó megjelenésével egy időben lepattintottam az aktív jeladómat. Mint utólag kiderült, helyesen cselekedtem. Miután a zsilipkapu kinyílt, négy kis foltban körülötte felizzott a hajó, majd ezekből kilövdöttek egy vastag, folyamatos fehér fénycsóvák, melyek egyenesen a jeladóra céloztak. Először azt hittem, hogy ezek valamiféle fegyverek, de hamar rájöttem, hogy csak vonósugarakról van szó. Miután észbe kaptam, hogy a jeladómat szép lassan és óvatosan bevonszolják a hajótestbe, én is aktiváltam az EXO repulzorait. Éppen hogy csak annyi ideig használtam a fúvókákat, hogy valamivel előbb érjem el az atmoszféra visszatartó pajzsot, mint a jeladó. Alighogy átértem a zsilipkapun, megéreztem a mesterséges gravitáció vonzerejét.

Hatalmasat zuhantam. Bár az EXO teljes mértékben felfogta a zuhanás utáni becsapódás erejét, mégis hangosan elkáromkodtam magam. Majd egy pillanattal később észbe kaptam, hogy hol vagyok. Az ijedségtől szó szerint megdermedtem. Pár másodperccel később fogtam fel, hogy az EXO mesterséges intelligenciáját arra utasítottam, hogy semmi hang nem juthat ki a páncéllőtözekekből. Így nyu-

godt lélekkel beszélhetek és senki nem fog meghallani, persze kivéve az EXO mesterséges intelligenciáját, akit azóta elneveztem Navinak.

Miután egy fémpadlóra zuhantam, gyorsan felpattantam és elmenekültem. Bár néhány másodperccel később észrevettem, hogy senki sem figyelt fel rám.

– Ezek szerint működik még az az izé... tudod mit, Navi, úgy döntöttem, nevezzük Árnýékolónak. Vélemény? – kérdeztem.

– Találó – válaszolta közömbös hangon Navi.

– Találó, ennyi? – kérdeztem vissza meglepődve.

– Nem azért vagyok itt, hogy felülbíráljalak – mondta Navi.

– Hát akkor miért vagy? – kérdeztem fintorogva.

– Hogy hasznos tanácsokkal lássalak el – válaszolta egyszerűen.

– Rendben, megértettem, végül is logikus – vágtam rá bosszúsán.

– Örülök neki, hogy ezt ilyen kulturáltan meg tudtuk beszélni – mondta egyhangúan Navi.

– Oké, rendben... az Árnýékoló állapota? – kérdeztem.

– Kitűnő – válaszolta.

– És? – kérdeztem dühösen.

– A jelenlegi energiafogyasztása mellett előreláthatólag még másfél dreisig működőképes marad – közölte Navi.

– Értem, és mondd csak, maradt valamilyen energiafegyverem, amiről nem tudok? – kérdeztem.

– Sajnálom, az Exo nem rendelkezik beépített energiafegyverekkel. Viszont az Exo jobb alsó rekeszében van négy plazmakard – felelte Navi.

– Hogy micsoda? – kérdeztem meglepődve.

– Plazmakard – ismételte.

– Oké, ezt értem, de honnan van egyáltalán, és hogy néz ki? – kérdeztem.

– A Bosszú fegyverraktárában eltettél négy hengert – hadarta Navi.

– Tényleg, most, hogy mondod, emlékszem. Bár az az igazság, hogy fogalmam sem volt, hogy mit raktam el – érveltem Navi előtt, pedig igazából nem volt értelme.

– A plazmakard használatát nem javaslom – mondta miután az érvelést befejeztem.

– Miért? – kérdeztem.

– Mert az EXO-n kívüli energiafogyasztást egyből észrevennék – magyarázta.

– Végül is logikus – mondtam fintorogva, majd elindultam a hajó belsejébe és közben mérgeződtem – Ezt nem hiszem el... mindvégig velem voltál... és egyszer sem szólaltál meg.